

ਦੇਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ- ਕਿਸ਼ਨੋ ਆਦਿ (ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.)

- (vi) ਹਰੀਨਗਰ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 433 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਡੈਬਿਟੋ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ;
- (vii) ਧਾਰਾ 433 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੂਲ; ਅਤੇ
- (viii) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਸੱਚਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ, ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ.

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਐਸ ਐਸ ਟੀ ਕਿਸ਼ਨੋ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਜਵਾਬਦਾਰ

1965 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 734

29 ਨਵੰਬਰ 1967 ਈ

ਕਸਟਮ - ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ - ਦਾ ਸਪੁਰਦਗੀ - ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ - ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਰਿਵਾਜ ਸਿਅਰਰ ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਨਾਜ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ - ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ - ਸਮਰਪਣ, ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਵਿਲੀਨ - ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸਮਰਪਣ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ, ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ। ਸੰਪੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਰਪਣ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਜ ਹੈ ^ ਜੋ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੋਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਸਮਰਪਣ', 'ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ', ਜਾਂ 'ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ', ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। 'ਸਮਰਪਣ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਲੌਕਿਕਤਾ, ਵਿਕਰੀ, ਤੋਹਫੇ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਅਗਲੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਦਸ ਮਣ ਅਨਾਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਪੱਖ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਸੀਮਿਲਨ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਤਿਆਗ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਟੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਮਰਪਣ' ਨੂੰ 'ਤਿਆਗ' ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਪਰ 'ਤਿਆਗ' ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਅਮਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਛੱਡੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਅਭੇਦ' ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਵਿਲੀਨ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਪਰ ਸਮਰਪਣ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਹੈ।

ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਫਜ਼, ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 4 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਬ-ਫਜ਼ 1st ਕਲਾਸ, ਨਾਭਾ, ਮਿਤੀ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਬੀ.ਆਰ.ਏ.ਗਗਰਵਾਲ, ਇੱਕ ਡੀਵੇਕਟ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੀ ਯੂਆਰਐਨ ਸੀ ਹੋਡ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.- ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

Dalip Singh. £2. Mst. Kishno, etc. (Tek Chand, J.)

ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਕਿਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪਤੀ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਅਤੇ ਦਾਨੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਦੋ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਖੇਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਜੱਟ ਹਨ। ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰਕ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਕਿਸ਼ਨੀ ਉਸਦੀ ਹਮਾਇਤੀ ਹੋ ਗਈ। 1931 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1950 ਵਿੱਚ, ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਨ। ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ/ਐਲ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਧਿਕਾਰਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਮਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ/ਐਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ ਤਿਹਾਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ। ਕਿਸ਼ਨੀ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ (1) ਰਕਬਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸਾਥ ਲਗਾ ਦੀਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ (2) ਮੇਰੀ ਤਮਾਮ ਅਰਰਾਜ਼ੀ ਇਨ ਹਰ ਸੇਹ ਹੱਕਦਾਰਨ ਕੇ ਸਾ+ਹ ਬਹਿ-ਸਾ ਬਾਰਬਰ ਸ਼ਮਿਲ ਕਰ ਦੀ ਜਾਵੇ। ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਦਸ ਮਣ ਅਨਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਪਾਸਿਓਂ ਚਾਹੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ/ਐਲ ਇੱਕ ਤਿਆਗ ਦੀ ਡੀਡ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ Mst. ਕਿਸ਼ਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ Mst. ਕਿਸ਼ਨੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਸੌਂਪਿਆ?

- (2) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੀ. ਕਿਸ਼ਨੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਰਿਵਾਜ ਕੀ ਹੈ?
- (4) ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ? ਕਿਸ਼ਨੀ?
- (5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਪੰਜਵੇਂ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ?
- (6) ਕੀ ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?
- (7) ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਸੂਟ ਕੰਪੀਟ ਟੈਟ ਹੈ?
- (8) ਰਾਹਤ.

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਦੇ 1, 2 ਅਤੇ 6 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ Mst. ਕਿਸ਼ਨੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ। ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ 11 ਵੈਸਾਖ, 2006 ਬਿਕਰਮੀ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P/1 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ. ਕਿਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸਮਰਪਣ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ, ਰੀਵਰ ਸਾਯਨਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ। ਸੰਪੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਮਰਪਣ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਜ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਸਮਰਪਣ, 'ਯੀਲਡ ਅਪ', ^ ਜਾਂ 'ਅਸਤੀਫਾ', ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। 'ਸਮਰਪਣ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਲੌਕਿਕਤਾ, ਵਿਕਰੀ, ਤੋਹਫੇ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਅਗਲੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੈ।

Dalip Singh v. Mst. Kishno, etc. (Tek Chand, J.)

'ਸਮਰਪਣ' ਨੂੰ 'ਤਿਆਗ' ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ, ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਪਰ 'ਅਥਾਨ ਦਾਨ' ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਅਭੇਦ' ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਲੀਨਤਾ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਪਰ ਸਮਰਪਣ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜੀਵਨ ਲਈ ਤਤਕਾਲ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਟਵਰਲਾਲ ਪੰਜਾਬਹਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਾਦੂਭਾਈ ਮਨੂਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਖਰਜੀ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਧਵਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖੂਦ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਕੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਮਰ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ, ਫਿਰ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਧਾਰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰਪਣ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਯਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੇ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਲਾਭ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਇੱਕ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ s tipulation ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 61.

ਆਈਐਲ ਆਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1968)1

ਜੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਮਣ ਸਲਾਨਾ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ, ਅਸਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੂਜੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਸੰਮਿਲਨ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਟੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ, ਕਿਸ਼ਨੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਜਤਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਲਯਾ ਗੌਡਰ (ਮੌਤ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅੰਗਿਆਇਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਹੈ। ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 500 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸਮਾਨ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ, ਪਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਖਾਸ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਵਾ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਬਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਡਲਾਮਨੀ ਕੌਡਮਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਡਲਾਮਨੀ ਸੇਸ਼ਮਾ (3)। ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਵਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਪਣ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਗਲੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਵਿਧਵਾ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਆਬਜੈਕਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਧਾਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

(2) ਏਆਈਆਰ, 1964 ਮੈਡ. 260.

(3) ਏਆਈਆਰ 1957 ਏਪੀ 156.

ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੁੜ ਸੰਸਕਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ - ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇੰਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਦੋ ਸੈੱਟ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਵਜੋਂ 120 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਮੂਹ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਿਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣਾ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ

ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਚਾਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅਨਾਜ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P/1 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਕਿਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ, *ਰਕਬਾ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸਾਥ ਲਗਾ ਦੀਆ ਜਾਵੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾਂ ਟੈਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ*। ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਅੰਤਮ ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੀ ਕਿਸ਼ਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਰਿਵਰ ਸਾਇਰਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਏ ਉਲਟਫੇਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਖਾਤੋਨੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਐਂਟਰੀਆਂ 1955 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, — 1963-64 ਦੀ ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀ (ਫਸਲ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ P/9, P/10 ਅਤੇ P/12, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P/20 ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। .

PW 2, ਛੱਜੂ ਰਾਮ, ਕੁਆਂਨੂੰਗੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ਼ਨੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਬਿਆਨ PW/9, ਮਾਘ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜੋ ਕੁਝ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ। ਕਿਸ਼ਨੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੋ

ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਜਵਾਬਦਾਰ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ- 1709

ਨਵੰਬਰ। ਇਰ 29, 1967

—ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ— ਕੀ ਪਰਮਿਟ-ਧਾਰਕ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਮੁਤਾਬਕ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ-- ਕੰਪਾਊਂਡਿੰਗ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ - ਕੀ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 60, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ